

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 21. února 2017 v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Jany Kurešové a soudců Mgr. Ladislavy Šafránkové a JUDr. Milana Kohoutka o odvolání obžalovaného [REDACTED] nar. [REDACTED] proti rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 14. listopadu 2016 č.j. 3T 111/2016-160
t a k t o :

Podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. d), písm. e) tr.ř. se napadený rozsudek v celém rozsahu **z r u š u j e** a podle § 259 odst. 3 tr.ř. se znovu rozhoduje tak, že obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED] trvale bytem [REDACTED]
přechodně bytem [REDACTED]

j e v i n e n, ž e

- 1) dne 12.1.2015 v Mostě, v budově PČR, OŘ, po řádném poučení dle trestního řádu do podaného vysvětlení uvedl, že od [REDACTED] nar. [REDACTED] nejméně ve [REDACTED] případech koupil nejméně [REDACTED] metamfetaminu, v důsledku čehož bylo proti [REDACTED] zahájeno trestní stíhání a byla na něho pro toto jednání podána obžaloba, kdy poté obžalovaný v budově Okresního

soudu v Mostě při hlavním líčení dne 26.10.2015 ve věci [REDAKCE] uvedl, že nikdy žádné drogy od něho neměl, v důsledku čehož byl [REDAKCE] rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 15.2.2016 č.j. 5T 81/2015-52 zproštěn obžaloby,

t e d y : jiného lživě obvinil z trestného činu v úmyslu přivodit jeho trestní stíhání;

- 2) dne 30.7.2015 před policejním orgánem a dne 6.11.2015 v hlavním líčení před Okresním soudem v Mostě ve věci [REDAKCE] nar. [REDAKCE] vedené pod sp.zn. 1T 144/2015, jako svědek, po řádném poučení, nepravdivě uvedl, že od [REDAKCE] nikdy žádné drogy nekoupil, ačkoli [REDAKCE] nar. [REDAKCE] byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 15.12.2015 č.j. 1T 144/2015-263 ve spojení s rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem č.j. 5To 39/2016-286, že obžalovanému [REDAKCE] nejméně v [REDAKCE] případech poskytl v množství [REDAKCE] metamfetamin,

t e d y : jako svědek před policejním orgánem a soudem uvedl nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí.

T í m   s p á c h a l

ad 1) přečin křivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku

ad 2) přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku

a   o d s u z u j e   s e

ad 1)

za přečin křivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku a za sbíhající se přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Mostě ze dne 5.2.2015 č.j. 7T 7/2015-67, za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 15.5.2015 č.j. 1T 48/2015-363, a za přečin krádeže podle § 205 odst. 1

písm. a), písm. b) tr. zákoníku a za pomoc k přečinu krádeže podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 7.10.2015 č.j. 42T 83/2015-317,

podle § 205 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 43 odst.2 tr. zákoníku, **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání dvou (2) let a šesti (6) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon trestu **z a ř a z u j e do věznice s dozorem.**

Zároveň se podle § 43 odst.2 tr. zákoníku **z r u š u j e** výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 7.10.2015 č.j. 42T 83/2015-317, výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 15.5.2015 č.j. 1T 48/2015-363 a výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Mostě ze dne 5.2.2015 č.j. 7T 7/2015-67, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

ad 2)

Podle § 346 odst. 2 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **jednoho (1) roku.**

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se pro výkon trestu **z a ř a z u j e do věznice s dozorem.**

O d ů v o d n ě n í

Napadeným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 14. listopadu 2016 č.j. 3T 111/2016-160 byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným zločinem křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku, jehož se dle skutkových závěrů soudu prvního stupně dopustil tím, že

dne 12.1.2015 v Mostě, v budově PČR, OŘ, po řádném poučení dle trestního řádu, do podaného vysvětlení uvedl, že:

- 1) od [REDACTED] nar. [REDACTED] nejméně ve [REDACTED] případech koupil nejméně [REDACTED] metamfetaminu, v důsledku čehož bylo proti [REDACTED] zahájeno trestní stíhání a byla na něho pro toto jednání podána obžaloba, kdy poté obžalovaný v budově Okresního soudu v Mostě při hlavním líčení dne 26.10.2015 ve věci obž. [REDACTED] uvedl, že nikdy žádné drogy od obžalovaného neměl, v důsledku čehož byl obžalovaný [REDACTED] rozsudkem Okresního soudu v Mostě sp.zn. 5T 81/2015 zproštěn obžaloby,
- 2) od [REDACTED] nejméně v [REDACTED] případech za částky od 500,- Kč do 9.000,- Kč koupil nejméně [REDACTED] metamfetaminu, v důsledku čehož byl [REDACTED] vazebně trestně stíhán a byla na něho podána obžaloba, kdy obžalovaný poté při hlavním líčení, konaném dne 6.11.2015 ve věci obž. [REDACTED] vedené pod sp.zn. 1T 144/2015, po řádném poučení, slyšen jako svědek, uvedl, že od obžalovaného nikdy žádné drogy nekoupil, kdy obžalovaný byl pravomocným rozsudkem Okresního soudu uznán vinným pro distribuci drog obžalovanému pouze v [REDACTED] případech na základě doznání obžalovaného.

Za shora uvedený zločin a sbíhající se trestnou činnost byl obžalovanému podle § 345 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku, uložen souhrnný trest odnětí svobody v trvání čtyř let a šesti měsíců, pro jehož výkon byl podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou, přičemž současně byly podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušeny výroky o trestech z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 7.10.2015 č.j. 42T 83/2015-317, z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 15.5.2015 č.j. 1T 48/2015-363 a z trestního příkazu Okresního soudu v Mostě ze dne 5.2.2015 č.j. 7T 7/2015-67, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

Proti tomuto rozsudku podal prostřednictvím obhájce obžalovaný [REDACTED] včasné odvolání, které směřoval do výroku o vině i trestu.

V písemném odůvodnění odvolání obžalovaný argumentuje tím, že [REDACTED] ■. vůbec nezná, poprvé ho viděl až ve Věznici Nové Sedlo. Když vypovídal na Policii ČR v Mostě, tak byl pod vlivem drog; navíc na něj byl činěn psychický nátlak, policisté se na něm při jeho výslechu střídali, dostal i záchvat, ale nikdo mu nepomohl. V daném směru byla jeho obhajoba potvrzena svědkem [REDACTED] který popsál, jak se u něj v cele předběžného zadržení střídali vyšetřovatelé, což muselo mít na jeho psychiku vliv. Chtěl už mít podání vysvětlení za sebou. Při výslechu ve Věznici v Novém Sedle, provedeném dne

30.7.2015, pak výslovně uvedl, že [REDAKCE] nezná a drogy od něj nikdy neměl, což vypověděl též v hlavním líčení, konaném dne 12.10.2016. Poukázal rovněž na to, že poškozený [REDAKCE] uvedl, že po jeho výslechu ve Věznici Nové Sedlo považoval věc za skončenou, a byl překvapen, že byla podána obžaloba. V hlavním líčení se pak tento poškozený vyjádřil tak, že trestní stíhání mu bylo nepříjemné, ale žádné dopady na něj nemělo, přičemž se ani jako poškozený nepřipojil s nárokem na náhradu škody k trestnímu řízení. S touto výpovědí poškozeného se však soud prvního stupně ve svém rozsudku vůbec nevypořádal. Poškozeného [REDAKCE] tedy obvinil jen ve svém podání na policii, ale již dne 30.7.2015 uvedl, že tohoto nezná.

Co se týká druhého skutku, tak zdůraznil, že poškozený [REDAKCE] ve své svědecké výpovědi připustil, že byl pro distribuci drog stíhán a že byl pro ni i odsouzen, přičemž doznal prodej drog jeho osobě asi v [REDAKCE] případech. Z provedeného dokazování tak bylo zjištěno, že [REDAKCE] skutečně obchodoval s drogami, a nemohl jím být tedy křivě obviněn.

Shrnul, že jeho jednání nenaplnilo skutkovou podstatu trestného činu křivého obvinění, neboť na [REDAKCE] nemělo žádný vliv a dopad, přičemž chybí i jakákoliv společenská škodlivost. Co se týká obvinění [REDAKCE] tak toto se potvrdilo, byť v menším rozsahu.

Závěrem odvolání ze shora uvedených důvodů navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a zprostil jej podle § 226 písm. c) tr.ř. obžaloby.

Odvolací soud přezkoumal z podnětu podaného odvolání zákonnost a odůvodněnost všech výroků napadeného rozsudku, jakož i správnost postupu řízení, které jim přicházelo, a to z hlediska vytýkaných vad, doplnil dokazování listinami, vztahujícími se k osobě obžalovaného (především pracovní smlouvou a zprávou Probační a mediační služby ČR), načež dospěl k těmto závěrům.

V řízení, které vyhlášení napadeného rozsudku předcházelo, byla dodržena ustanovení trestního řádu, včetně těch, jimiž bylo zabezpečeno právo obžalovaného na obhajobu. Řízení předcházející napadenému rozsudku nevykazuje procesní vady, na které by bylo nutno reagovat postupem podle § 258 odst. 1 písm. a) tr.ř., přičemž vady takového charakteru ani nebyly odvolatelem uplatněny.

Odvolací soud shledal, že soud prvního stupně provedl v hlavním líčení úplné dokazování, když postupoval v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 tr.ř. tak,

aby byl zjištěn skutkový stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí. Ve vztahu k významným skutkovým okolnostem prvostupňový soud podle § 2 odst. 6 tr.ř. v souladu s procesní zásadou volného hodnocení důkazů zhodnotil provedené důkazy na podkladě svého vnitřního přesvědčení, které bylo založeno na pečlivém uvážení všech okolností případu jak jednotlivě, tak i v jejich vzájemných souvislostech. V odůvodnění napadeného rozsudku podrobně, logicky a přesvědčivě rozvedl, proč neuvěřil obhajobě obžalovaného, a z kterých důkazů a proč při zjišťování skutkového stavu a závěru o vině obžalovaného vycházel. Přesto však nelze považovat skutkové závěry prvostupňového soudu tak, jak je shrnul ve skutkové větě pod bodem 2) napadeného rozsudku, za zcela adekvátní, když prvostupňový soud dílem jednání obžalovaného nesprávně právně kvalifikoval.

Soud prvního stupně nikterak nepochybil, pokud vzal za základ skutkových zjištění jako věrohodné svědecké výpovědi poškozených [REDAKCE] a slyšených [REDAKCE]

[REDAKCE] které spolu s listinnými důkazy zcela nezvratně obžalovaného usvědčují. Tvzení obžalovaného, že nikoho nechtěl lživě obvinít, neobstojí. O opaku zcela jasně svědčí skutečnost, že v podaném vysvětlení ze dne 12.1.2015 mj. výslovně uvedl, že obdržel ve dvou případech pervitin od poškozeného [REDAKCE], přičemž toto tvrzení je, jak správně shledal soud prvního stupně, lživé. Sám obžalovaný popřel jeho pravdivost a této nenasvědčují ani jakékoliv jiné skutečnosti. Poškozený [REDAKCE] byl obžaloby pro přečin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1 tr. zákoníku, jehož se měl dopustit prodejem metamfetaminu obžalovanému [REDAKCE] pravomocně zproštěn.

Dle odvolacího soudu nelze prvostupňovému soudu ničeho vytknout, pokud shledal, že provedeným dokazováním v hlavním líčení byla vyvrácena obhajoba obžalovaného, že na něj byl při podání vysvětlení policisty činěn nátlak, a z důvodu ovlivnění drogami či zdravotního kolapsu nebyl schopen vypovídat. Pokud obžalovaný namítá, že se nacházel pod psychickým tlakem, neboť se na něm „střídali“ policisté, tak k tomuto je nutno uvést následující. Je sice pravdou, že obžalovaný byl v době podání vysvětlení zadržen, přičemž zjevně se nevyjadřoval pouze k možné drogové trestné činnosti [REDAKCE] ale též byl vyslýchán ke své majetkové trestné činnosti. Takovýto postup orgánů činných v trestním řízení však není v rozporu s trestním řádem.

Namístež pak není ani obhajoba obžalovaného, že obvinění [REDAKCE] z distribuce drog bylo pro poškozeného bez relevantních následků.

V první řadě je třeba si uvědomit, že trestní stíhání je vždy zásadním zásahem do života stíhané osoby, a i poškozený [REDAKCE] nastalou situaci jako újmu nepochybně pocítoval. Sám uvedl, že trestní stíhání mu bylo nepříjemné, byl neklidný, přičemž policie se na něj vyptávala i v zaměstnání. Pro úplnost je pak třeba konstatovat, že pro naplnění skutkové podstaty trestného činu křivého obvinění podle § 345 tr. zákoníku je bez významu, v jaké fázi trestního řízení byla lživost vzneseného obvinění zjištěna, neboť ani nemusí dojít k zahájení trestního stíhání poškozené osoby. Tvzení obžalovaného, že poškozený [REDAKCE] se nepřipojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, je rovněž irrelevantní. Je právem, a nikoliv povinností poškozeného, zda využije možností daných mu trestním řádem k uplatnění svých práv. Skutečnost, že tak neučiní a nevznese adhezní nárok, ještě neznamená, že mu *a priori* žádná škoda nevznikla.

Závěr soudu prvního stupně o vině obžalovaného skutkem, specifikovaným pod bodem 1) napadeného rozsudku, je tak zcela správný a namístě, neboť není pochyb o tom, že obžalovaný v rámci podání vysvětlení policejnímu orgánu dne 12.1.2015 cíleně lživě obvinil poškozeného [REDAKCE] z distribuce drog.

Pochybení se však prvostupňový soud dopustil ohledně skutku 2) napadeného rozsudku. Zde je nutno přisvědčit odvolacím námitkám obžalovaného, v nichž poukazuje na to, že [REDAKCE] byl pro distribuci drog jeho osobě odsouzen, a nemohl jej tak z prodeje drog křivě obvinít. Odvolací soud shledal, že vzhledem ke skutečnosti, že bylo prokázáno, že poškozený [REDAKCE] prodal obžalovanému [REDAKCE] metamfetamin (byť v mnohem menším rozsahu, než jak v prvotním vyjádření obžalovaný tvrdil), nelze jednání obžalovaného kvalifikovat jako dílčí útok pokračujícího zločinu křivého obvinění podle § 345 odst. 2, odst. 3 písm. c) tr. zákoníku. Obvinění [REDAKCE] z prodeje drog obžalovanému bylo totiž dílem nepochybně pravdivé. To však neznamená, že by se obžalovaný vytýkaným jednáním nedopustil žádného trestného činu. Je totiž zřejmé, že obžalovaný v rámci své výpovědi po zákonném poučení v postavení svědka dne 30.7.2015 před policejním orgánem ve Věznici Nové Sedlo a dne 6.11.2015 v hlavním líčení před Okresním soudem v Mostě vypověděl, že od [REDAKCE] vůbec žádné drogy nekoupil, přičemž toto tvrzení je bezesporu lživé, když sám [REDAKCE] prodej drog obžalovanému v [REDAKCE] případech doznal a byl za toto i pravomocně odsouzen. Je tedy nepochybné, že obžalovaný opakovaně, přes zákonné poučení dle trestního řádu, v rámci dvou svědeckých výpovědí před orgány činnými v trestním řízení vědomě uvedl lživé informace,

mající podstatný význam pro meritorní rozhodnutí v trestní věci [REDACTED]

Pochybení, spočívající v nesprávném právním posouzení jednání obžalovaného, popsaného pod bodem 2) napadeného rozsudku, a s tím související nepřiléhavý popis skutku, vedoucí k nesprávnému výroku o trestu, bylo důvodem, pro který odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. b), písm. d), písm. e) tr.ř. napadený rozsudek v celém rozsahu zrušil a podle § 259 odst. 3 tr.ř. ve věci sám nově rozhodl, když uznal obžalovaného nově vinným skutky tak, jak jsou popsány ve výrokové části tohoto rozsudku. Ohledně skutku pod bodem 1) nedoznal výrok podstatných změn, neboť učiněné skutkové závěry soudu prvního stupně byly správné. Výrok pod bodem 2) rozsudku byl při zachování totožnosti skutku odvolacím soudem upraven v souladu se zjištěním, že účelově lživé je nutno shledat svědecké výpovědi obžalovaného ze dne 30.7.2015 před policejním orgánem a ze dne 6.11.2015 před soudem. Stran důkazů, ze kterých při svém rozhodování odvolací soud vycházel, lze plně odkázat na shora rozepsané.

Co se týká právní kvalifikace, tak zjištěné a prokázané jednání obžalovaného, popsané pod bodem 1) tohoto rozsudku, vykazuje nepochybně všechny znaky přečinu křivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku, který obžalovaný jak po subjektivní, tak i objektivní stránce naplnil tím, že poškozeného [REDACTED] v rámci podání vysvětlení obvinil z prodeje metamfetaminu, a to s cílem způsobit jeho trestní stíhání, ve zřejmém zájmu odvrátit pozornost policejního orgánu od své osoby. Daná kvalifikace je tak v souladu se závěry soudu prvního stupně, na které je pro jejich přesvědčivost možno odkázat.

Jednání obžalovaného, specifikované pod bodem 2) tohoto rozsudku, bylo odvolacím soudem nově právně kvalifikováno jako přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, který obžalovaný jak po subjektivní, tak objektivní stránce naplnil tím, že přes zákonné poučení dle trestního řádu v postavení svědka před policejním orgánem při svém výslechu ve Věznici Velké Sedlo dne 30.7.2015 a následně dne 6.11.2015 v hlavním líčení před Okresním soudem v Mostě v trestní věci [REDACTED], vedené pod sp.zn. 1T 144/2015, vypověděl, že od [REDACTED] nikdy žádné drogy nekoupil, když toto tvrzení obžalovaného je zcela lživé. Absolutním popřením trestné činnosti poškozeného [REDACTED] obžalovaný vědomě uvedl zcela nepravdivé skutečnosti o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí, tedy pro závěr o vině obžalovaného [REDACTED]

██████ v jeho trestní věci. Tohoto protiprávního jednání se obžalovaný dopustil v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť vzhledem ke způsobu provedení činu chtěl jednat, popsaným ve výroku napadeného rozsudku, porušit zájem chráněný trestním zákonem.

Přes námitky obžalovaného odvolací soud shledal, že společenská škodlivost jeho jednání je s ohledem na charakter trestné činnosti, které se dopustil, a způsob jejího spáchání, vysoká. Je tak zcela vyloučeno, aby jednání obžalovaného bylo možno ve smyslu § 12 odst. 2 tr. zákoníku považovat za tak málo společensky škodlivé, aby postačovalo uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu.

Korekce odvolacího soudu, týkající se popisu skutku pod bodem 2) rozsudku a užití právní kvalifikace, se výrazně promítla též do výroku o trestu. V důsledku toho, že jednání obžalovaného bylo nově posouzeno jako dva trestné činy s odlišným časovým vymezením okamžiku spáchání, bylo nutno obžalovanému uložit dva tresty. Při jejich ukládání odvolací soud respektoval zásady uvedené v § 38 a § 39 tr. zákoníku, které zakotvují podmínky pro stanovení druhu a výměry trestu, hodnotil osobu obžalovaného, jeho trestní minulost, možnosti jeho nápravy, motivaci k páčání trestné činnosti, v potaz vzal i hledisko generální prevence a přihlédl k přitěžujícím i polehčujícím okolnostem posuzovaného případu. K tíži obžalovaného výrazně svědčí, že souhrnný trest mu je ukládán za vícenásobnou trestnou činnost různého charakteru. Bez významu rovněž není ani to, že obžalovaný byl v mezidobí podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, avšak, jak dokládá zpráva Probační a mediační služby ČR, tak podmínky zkušební doby s dohledem nerespektuje, když nejenže byl pozitivně testován na drogy, ale ke stanoveným konzultacím přestal zcela docházet. Pominout pak nelze ani jeho přestupkovou minulost. V prospěch obžalovaného je nutno naopak hodnotit skutečnost, že si po svém podmíněném propuštění našel zaměstnání.

Za situace, kdy obžalovaný se jednání pod bodem 1) tohoto rozsudku dopustil dne 12.1.2015, tedy dříve, než byly vyhlášeny odsuzující rozsudky za jeho další trestnou činnost, tedy za přečin nebezpečného vyhrožování podle § 353 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, jímž byl uznán vinným trestním příkazem Okresního soudu v Mostě ze dne 5.2.2015 č.j. 7T 7/2015-67, za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku a přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 15.5.2015 č.j. 1T 48/2015-363, a za přečin krádeže podle § 205 odst. 1 písm. a), písm. b) tr. zákoníku a za pomoc k přečinu

krádeže podle § 24 odst. 1 písm. c) tr. zákoníku, § 205 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jimiž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Mostě ze dne 7.10.2015 č.j. 42T 83/2015-317, bylo nutno uložit obžalovanému, s ohledem na souběh trestné činnosti, souhrnný trest.

Vycházeje ze shora uvedeného, byl odvolacím soudem obžalovanému za přečin křivého obvinění podle § 345 odst. 2 tr. zákoníku, spáchaný jednáním, specifikovaným pod bodem 1) tohoto rozsudku, a sbíhající se trestnou činnost uložen podle vůdčí trestní sazby dané § 205 odst. 3 tr. zákoníku, za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku, jako zcela příléhavý, souhrnný trest odnětí svobody trvání dvou let a šesti měsíců, tedy trest stále ještě se nacházející ve spodní polovině zákonné trestní výměry, která činí jeden rok až pět let. Uložení jakéhokoliv jiného druhu trestu nepřicházelo za situace, kdy obžalovanému je ukládán souhrnný trest k nepodmíněnému trestu odnětí svobody, ani v úvahu.

Pro výkon trestu byl obžalovaný podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku zařazen do věznice s dozorem, neboť mu byl uložen trest za úmyslný trestný čin ve výměře nepřevyšující tři léta, přičemž do doby spáchání posuzované činnosti nebyl ve výkonu trestu.

Obligatorně pak byly podle § 43 odst. 2 tr. zákoníku zrušeny výroky o trestech, vztahujících se ke sbíhající se trestné činnosti, tedy z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 7.10.2015 č.j. 42T 83/2015-317, výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Mostě ze dne 15.5.2015 č.j. 1T 48/2015-363 a výrok o trestu z trestního příkazu Okresního soudu v Mostě ze dne 5.2.2015 č.j. 7T 7/2015-67, jakož i všechna další rozhodnutí na tyto výroky obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo tímto zrušením, pozbyla podkladu.

Za přečin křivé výpovědi a nepravdivého znaleckého posudku podle § 346 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, jímž byl obžalovaný shledán vinným pod bodem 2) tohoto rozsudku, tedy skutkem dokonaným dne 6.11.2015, byl obžalovanému uložen samostatný trest odnětí svobody v trvání jednoho roku, tedy trest nacházející se v polovině zákonné trestné výměry. Výše uloženého trestu reflektuje veškeré již rozepsané okolnosti, nepomíjí ani skutečnost, že obžalovaný se křivé výpovědi dopustil hned ve dvou svědeckých výpovědích, tedy jak před policejním orgánem, tak i před soudem. Dále je k tíži obžalovaného, že tohoto trestného činu se dopustil v průběhu výkonu trestu odnětí svobody, tedy v době, kdy by měl naopak svým chováním prokazovat požadovanou nápravu.

Přestože se obžalovaný úmyslné trestné činnosti, specifikované pod bodem 2) tohoto rozsudku, dopustil již v době, kdy se nacházel ve výkonu trestu odnětí svobody pro úmyslnou trestnou činnost, a měl by být zařazen v dikci § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku pro výkon trestu do věznice s ostrahou, tak odvolací soud využil prostor, který mu dává moderační ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku, a i pro výkon tohoto ročního trestu odnětí svobody jej zařadil do věznice s dozorem. Přitom vycházel z toho, že obžalovaný v minulosti ve výkonu trestu nebyl opakovaně, a výkony nyní uložených trestů na sebe zjevně budou plynule navazovat.

Závěrem odvolací soud doplňuje, že při rozhodování si byl plně vědom ustanovení § 259 odst. 4 tr.ř., obsahující zákaz *reformationis in peius*, které zcela respektoval. Byť byl obžalovaný nově shledán vinným dvěma trestnými činy a byly mu uloženy dva tresty, tak učiněné rozhodnutí není v jeho neprospěch. Je třeba si uvědomit, že obžalovaný byl odvolacím soudem nově shledán vinným dvěma přečiny, přičemž prvostupňovým soudem bylo jeho jednání posouzeno jako závažnější trestná činnost, tedy jako pokračující zločin. Přestože pak byly obžalovanému uloženy dva tresty, tedy jednak trest souhrnný ve výměře dvou let a šesti měsíců a dále samostatný roční trest, tak takto uložené sankce jsou ve výsledku pro obžalovaného evidentně příznivější, než nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání čtyř let a šesti měsíců, který mu byl uložen napadeným rozsudkem. Rozhodnutí odvolacího soudu je tedy ve výsledku rozhodnutím učiněným výrazně ve prospěch obžalovaného.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** dalšího řádného opravného prostředku.

P o u č e n í o d o v o l á n í :

Je však proti němu přípustné **d o v o l á n í**, které mohou podat nejvyšší státní zástupce, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, a obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný může dovolání podat pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému

dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr.ř.) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až l) tr.ř. nebo § 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je v dovolání povinen uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Paušální náhrada nákladů v řízení o zcela bezvýsledně podaném dovolání činí 10.000,- Kč.

V Ústí nad Labem dne 21. února 2017

JUDr. Jana Kurešová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Hana Bláhová

vypracovala soudkyně:
Mgr. Ladislava Šafránková v.r.

Hana
Bláhová

Digitálně podepsal
Hana Bláhová
Datum: 2017.03.23
12:28:52 +01'00'